

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací

ČTÚ-76 369/2014-606/XXXII.vyř.

Praha

23.3.2017

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 11 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 19. 12. 2014 pod čj. ČTÚ-76 369/2014-606 na návrh navrhovatele, společnosti MORA - INFO s.r.o., IČO: 483 93 274, se sídlem Rožmitálská 1797, 190 16 Praha 9, zastoupené Mgr. Janem Špačkem, advokátem se sídlem Revoluční 13, 110 00 Praha 1, proti odpůrci, společnosti O2 Czech Republic a.s., IČO: 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4, po změně návrhu ze dne 28. 5. 2015, ve věci sporu o uložení povinnosti předat navrhovateli ČVOP kódy k telefonním číslům a umožnit navrhovateli převod těchto čísel k jinému poskytovateli služeb a určení neplatnosti výpovědi uzavřené smlouvy, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrh navrhovatele v celém rozsahu zamítá.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel doručil dne 19. 12. 2014 správnímu orgánu návrh na rozhodnutí sporu, kterým žádal určení neplatnosti výpovědi účastnických smluv odpůrcem učiněné dopisem ze dne 16. 12. 2014 doručené navrhovateli dne 17. 12. 2014, a dále uložení povinnosti odpůrci, jako poskytovateli veřejně dostupné služby elektronických komunikací, pokračovat od právní moci rozhodnutí ve věci v poskytování služeb a ostatních plnění v rozsahu a kvalitě vyplývajících z Účastnické smlouvy č. 3300230852 a Rámcové dohody č. O2OP/413296, ve znění pozdějších dodatků, (dále též „Účastnická smlouva“ a „Rámcová dohoda“), uzavřené mezi odpůrcem a společností Aston com s.r.o., přičemž navrhovatel měl přistoupit k Rámcové dohodě jako další účastník. Smluvní vztah mezi stranami sporu byl tedy upraven Účastnickou smlouvou se Všeobecnými podmínkami pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a Rámcovou dohodou (dále též „Smlouva“).

V rámci předmětného návrhu se navrhovatel zároveň domáhal, aby správní orgán vydal předběžné opatření s navrženými výroky rozhodnutí, které však nebyly dostatečně určité, ani vykonatelné. Současně absentovala tvrzení navrhovatele osvědčující potřebu zajištění průběhu a účelu řízení zajišťovacím prostředkem ve formě požadovaného předběžného opatření k zatímní úpravě poměrů účastníků řízení.

V rámci návrhu na zahájení správního řízení a jeho doplnění ze dne 2. 1. 2015 navrhovatel mimo jiné uvedl, že s účinností od 5. 2. 2013 uzavřel s odpůrcem Účastnickou smlouvu č. 3300230852 na dobu neurčitou a Rámcovou dohodu č. O2OP/413296, jejíž účinnost původně končila dne 6. 2. 2015, a která byla Dodatkem č. 2 k Rámcové dohodě ze dne 6. 11. 2014 prodloužena o dobu dalších 2 měsíců. Dne 17. 12. 2014 obdržel navrhovatel dopis odpůrce označený jako výpověď účastnických smluv, kterým tento navrhovatel sdělil s odkazem na údajné porušování Všeobecných obchodních podmínek ze strany navrhovatele, že vypovídá všechny účastnické smlouvy na telefonní čísla s tím, že služby elektronických komunikací budou na telefonních číslech zrušeny po uplynutí výpovědní doby v délce jednoho měsíce, která počíná běžet ode dne odeslání této výpovědi navrhovatel.

Navrhovatel považuje toto sdělení za neplatnou výpověď Smlouvy. Podle vyjádření navrhovatele odpůrce již dne 16. 12. 2014 rozpoutal vůči koncovým uživatelům výhrůžnou kampaň, kdy jim všem sdělil, že k 16. 1. 2015 budou všechny služby na předmětných telefonních číslech zrušeny pro porušení Všeobecných podmínek navrhovatelem s tím, že má navrhovatel ukončit svou činnost a že o tom rozhodl Český telekomunikační úřad. Podle navrhovatele odpůrce usiloval o převzetí databáze telefonních čísel navrhovatele, a to i za situace, kdy uzavřel s navrhovatelem Dodatek č. 2 k Rámcové dohodě, kterým prodlužuje její účinnost nad rámec původní dohody o další 2 měsíce. Dále navrhovatel podrobně uvedl důsledky/dopady, které podle jeho názoru vzniknou koncovým uživatelům v důsledku neplatného ukončení účastnických smluv, resp. neoprávněného ukončení poskytování služeb ze strany odpůrce. Tímto jednáním odpůrce by podle navrhovatele došlo k porušení povinností vyplývajících ze zákona o elektronických komunikacích.

Dále navrhovatel popsal vznik sporu tak, že mu byl dne 13. 12. 2013 doručen dopis odpůrce, ve kterém odpůrce uvedl, že podle jeho názoru navrhovatel porušuje Všeobecné podmínky tím, že umožňuje užívání služeb za úplatu jiným osobám (než zaměstnancům a osobám, které jsou v jeho statutárních orgánech) a že k takovému poskytování služeb neposkytl odpůrce souhlas ve smyslu článku 4.1 písmeno c) Všeobecných podmínek a že odpůrce s navrhovatelem neuzavřel velkoobchodní smlouvu. Odpůrce dále ve svém dopise navrhovatele upozornil, že veškeré smlouvy na předmětná telefonní čísla jsou smlouvami účastnickými podle § 63 zákona o elektronických komunikacích, a že je navrhovatel může využívat pouze pro vlastní potřebu. Na toto pak reagoval navrhovatel sdělením ze dne 9. 1. 2014 tak, že podle jeho názoru odpůrce do Všeobecných podmínek s účinností od 1. 9. 2013 po 8 měsících od uzavření Smlouvy a po předcházející skoro desetileté spolupráci jednostranně zařadil článek 4.1 písmeno c), kterým se navrhovatel zakazuje umožnit užívat služby odpůrce třetím osobám bez předchozího písemného souhlasu odpůrce. Tuto změnu považuje navrhovatel za neplatnou, neboť ji neschválil, a je přesvědčen, že k umožnění užívání služeb třetím osobám není třeba předchozího písemného souhlasu odpůrce, stejně jako před 1. 9. 2013. Podle navrhovatele odpůrce vystupuje z pozice osoby s významnou tržní silou a vynucuje si nepřiměřené změny smluvních podmínek. Tím podle navrhovatele dochází k narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu i k porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Dále navrhovatel poukázal na to, že dne 24. 1. 2014 u něj provedl Český telekomunikační úřad kontrolu, a neshledal žádné pochybení.

Navrhovatel dále uvedl, že dne 12. 12. 2014 zaslal odpůrce navrhovatel návrh smlouvy na odkup mobilní báze čísel s termínem pro akceptaci nabídky do 15. 12. 2014. V tak krátkém čase však navrhovatel podle svého vyjádření nemohl nabídku posoudit, a tedy ani akceptovat. Dle tvrzení navrhovatele obdržel dne 17. 12. 2014 výše uvedený dopis odpůrce označený jako

Výpověď účastnických smluv a téhož dne začal odpůrce kontaktovat prostřednictvím SMS zpráv koncové uživatele služeb elektronických komunikací poskytovaných na předemtných telefonních číslech s tím, že dne 16. 1. 2015 budou navrhovateli ukončeny služby, a že bude navrhovateli Českým telekomunikačním úřadem uložen zákaz poskytovat služby v síti odpůrce. Tím, že odpůrce podle navrhovatele takto vyhrožoval těmto koncovým uživatelům odpojením/zrušením čísla z důvodu ukončení činnosti navrhovatele, došlo k poškození navrhovatele.

Podle navrhovatele není odkaz na článek 9.14.1 a 9.14.2 Všeobecných podmínek ve výpovědi důvodný. Důvody pro podání výpovědi uvedené v těchto člancích nebyly naplněny, proto podle názoru navrhovatele nebyl odpůrce oprávněn podat výpověď, když navrhovatel neporušil zde uvedené povinnosti.

V rámci doplnění návrhu na vydání rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 2. 1. 2015 navrhovatel uvedl podrobně důsledky, které vzniknou nebo mohou vzniknout koncovým uživatelům v důsledku neplatného ukončení účastnických smluv výpovědí. Podle navrhovatele případná újma odpůrce, která by mu vydáním předběžného opatření mohla teoreticky vzniknout, v žádném případě nedosahuje uvedené újmy koncových uživatelů, popř. navrhovatele.

Dále navrhovatel opětovně podrobně uvedl důvody, proč je podle jeho názoru změna Všeobecných podmínek provedená odpůrcem zařazením článku 4.1 písmeno a) a písmeno c) podle jeho názoru neplatná.

K tomu navrhovatel uvedl, že požádal odpůrce o převod telefonních čísel k jinému poskytovateli služeb. Odpůrce na tuto žádost reagoval tak, že na jednotlivá telefonní čísla zaslal převodní kódy (číslo výpovědi opuštěného poskytovatele, dále též „ČVOP kódy“) a na opakovanou žádost navrhovatele odmítl předat tyto převodní kódy k rukám navrhovatele. Podle sdělení navrhovatele odpůrce věděl, že navrhovatel nemá k dispozici předmětné SIM karty a nemá tedy přístup k zaslaným ČVOP kódům. Navíc navrhovatel uvedl, že řada předmětných telefonních čísel je použita v „technologických“ typu alarm, car kontrol atp., v důsledku čehož není navrhovateli, ale ani nikomu jinému, umožněno provést převod takového čísla k jinému poskytovateli služeb na základě ČVOP kódů zaslaných jako SMS zpráva na takto používané mobilní telefonní číslo. Tímto navrhovatel poukázal na další porušení zákona o elektronických komunikacích, když mu odpůrce odepírá možnost změny poskytovatele služeb.

Navrhovatel svá tvrzení doložil následujícími důkazy:

- Účastnická smlouva o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a Rámcová dohoda ze dne 5. 2. 2013 uzavřená mezi Aston com s.r.o. a O2 Czech Republic a.s. s přistoupením společnosti MORA - INFO s.r.o.
- Dodatek č. 2 ze dne 6. 11. 2014 k Rámcové dohodě č. O2OP/413296
- Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve znění účinném od 4. 12. 2014
- Dopis společnosti O2 Czech Republic, a.s. ze dne 12. 12. 2013
- Reakce právního zástupce navrhovatele ze dne 9. 1. 2014 na dopis společnosti O2 Czech Republic, a.s. ze dne 12. 12. 2013 s upozorněním na neplatnost změny obchodních podmínek provedených s účinností od 1. 9. 2013
- Odpověď na dopis právního zástupce navrhovatele ze dne 9. 1. 2014 společností O2 Czech Republic a.s. ze dne 17. 1. 2014
- Protokol o kontrole ČTÚ 1401-084-00/1k ze dne 24. 1. 2014
- E-mailová zpráva odpůrce ze dne 12. 12. 2014 s návrhem na odkup mobilní báze
- Dopis společnosti Telefonica Czech Republic, a.s., označený jako Výpověď účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014
- Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací účinné od 1. 4. 2009
- Faktura vystavená odpůrcem navrhovateli dne 1. 12. 2014

- Odpověď odpůrce na žádost navrhovatele o zaslání převodových kódů (ČVOP) ze dne 19. 12. 2014

Z důvodů časové tísně na straně navrhovatele, aby měl možnost přenést svá telefonní čísla k jinému poskytovateli služeb v souladu s uzavřenou Smlouvou, aniž by došlo na předmětných telefonních číslech k přerušení poskytování služeb z důvodu nedodržení nezbytných lhůt potřebných pro přenesení předmětných telefonních čísel, rozhodl správní orgán dne 8. 1. 2015 (čj. ČTÚ-76 369/2014-606/II.vyř.) o nařízení předběžného opatření v části návrhu navrhovatele týkajícího se povinnosti odpůrce zaslat ČVOP kódy k předmětným telefonním číslům, a to tak, že odpůrci uložil povinnost, aby k rukám navrhovatele zaslal ČVOP kódy k předmětným telefonním číslům, a to do 12:00 hodin dne 12. 1. 2015 v listinné podobě a zároveň do datové schránky navrhovatele v elektronické podobě umožňující další zpracování.

O zbývající části žádosti navrhovatele o vydání předběžného opatření správní orgán rozhodl dne 13. 1. 2015 v rozhodnutí čj. ČTÚ-76 369/2014-606/VII.vyř. tak, že ji zamítl. V řízení o rozkladu proti zamítnutí této části žádosti o nařízení předběžného opatření správní orgán II. stupně rozhodl tak, že potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Dále navrhovatel dne 16. 1. 2015 zaslal správnímu orgánu druhou žádost o nařízení předběžného opatření spočívající v uložení povinnosti odpůrci poskytovat služby na předmětných telefonních číslech, a to až do 15. 2. 2015, ve které mimo jiné potvrdil, že mu ČVOP kódy byly doručeny. Správní orgán rozhodnutím ze dne 26. 1. 2015 žádost o vydání tohoto předběžného opatření zamítl. O podaném rozkladu navrhovatelem správní orgán II. stupně rozhodl tak, že potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 20. 1. 2015 zopakoval, že odpůrce na žádost navrhovatele o převod čísel k jinému poskytovateli služeb reagoval tak, že převodní ČVOP kódy zaslal na jednotlivá telefonní čísla, ale odmítl na opakovanou žádost navrhovatele předat ČVOP kódy k rukám navrhovatele. Na podporu svého tvrzení navrhovatel doložil odpověď odpůrce na jeho žádost doručenou emailem dne 19. 12. 2014, ve které je uvedeno, že ČVOP kódy byly zaslány na telefonní čísla účastníků.

Dalším podáním, které bylo správnímu orgánu doručeno také 20. 1. 2015, navrhovatel ve smyslu § 140 odst. 1 správního řádu požádal, aby bylo toto řízení spojeno s řízením čj. ČTÚ-76 367/2014-606, které bylo v obdobné věci zahájeno na návrh jeho partnerské společnosti Aston com s.r.o. Závěrem pak navrhovatel upozornil, že Smlouvu uzavřela spol. Aston com s.r.o. s odpůrcem a k Rámcové dohodě přistoupil navrhovatele jako další účastník. Obě společnosti jsou propojeny, a závazky ze smluv se dotýkají obou subjektů. K tomu správní orgán uvádí, že společnost Aston com s.r.o. podala shodný samostatný návrh na zahájení správního řízení včetně návrhu na vydání předběžného opatření (řízení je vedeno pod čj. ČTÚ-76 367/2014-606).

K podanému návrhu se dopisem ze dne 26. 1. 2015 vyjádřil odpůrce. Uvedl, že z tvrzení navrhovatele je zřejmé, že na mobilních telefonních číslech, k nimž má práva poskytovatele odpůrce, poskytuje navrhovatel vlastním jménem na vlastní účet služby elektronických komunikací třetím osobám, i když k poskytování služeb nemá žádná práva. Odpůrce rovněž vyjádřil své přesvědčení, že na jednom čísle nemohou v jeden okamžik poskytovat služby dva podnikatelé a kdokoli na určitém telefonním čísle poskytuje služby elektronických komunikací, pak nemůže být v postavení účastníka. Podle vyjádření odpůrce nebyl navrhovatel držitelem oprávnění k využívání předmětných telefonních čísel, čímž měl podle odpůrce navrhovatel porušit ustanovení § 118 odst. 1 písm. f) zákona o elektronických komunikacích a zasáhnout tak i do práv odpůrce. Podle odpůrce navrhovatel nesplnil ani povinnost podle čl. 12. odst. 1 opatření obecné povahy č. OOP/10/10.2012-12 ze dne 30. 10. 2012 (dále též „Opatření“ nebo „OOP/10/10.2012-12“) a neuzavřel s odpůrcem smlouvu, v níž by jako podnikatel dohodl podmínky nezbytné pro zajištění vzájemné přenositelnosti telefonních čísel. Tím se podle odpůrce navrhovatel měl dopustit správního deliktu podle § 118 odst. 1 písm. l) zákona o elektronických komunikacích.

Odpůrce dále uvedl, že zákaz přeprave služby bez souhlasu odpůrce byl ve Všeobecných podmínkách odpůrce již od roku 1996 a tvrzení navrhovatele, že před 1. 9. 2013 Všeobecné podmínky odpůrce přeprave služby umožňovaly, jsou naprosto mylná. Na podporu své argumentace odpůrce předložil Všeobecné podmínky účinné od 30. 6. 2012 a odkázal na jejich článek 4.1 písm. e), který zákaz přeprave služby upravoval. Podle odpůrce se navrhovatel nemůže domáhat neplatnosti výpovědi, když sám porušil smluvní podmínky Účastnické smlouvy i Rámcové dohody. Navrhovatel se podle odpůrce nemůže domáhat ani dalšího poskytování služby odpůrcem, když se sám domáhal ukončení poskytování služby a přenesení čísel k jinému poskytovateli. Podle názoru odpůrce navíc nelze připustit, aby byl odpůrce nucen poskytovat navrhovateli služby, když navrhovatel dopisem ze dne 18. 12. 2014 odpůrci oznámil, že pozastavuje placení všech přijatých faktur. K tomu odpůrce předložil kopii svého výše uvedeného dopisu ze dne 16. 12. 2014 označeného jako Výpověď účastnických smluv a kopii dopisu navrhovatele ze dne 18. 12. 2014.

Závěrem odpůrce požádal o spojení řízení s řízeními čj. ČTÚ-74 910/2014-606, které bylo zahájeno na návrh odpůrce proti navrhovateli a společnosti MORA – INFO s.r.o. a s řízením čj. ČTÚ-76 367/2014-606, které bylo zahájeno na návrh společnosti Aston com s.r.o. proti odpůrci.

Dne 27. 1. 2015 navrhovatel podal odvolání/rozklad proti výzvě k zaplacení správního poplatku ze dne 9. 1. 2015, ve kterém s odkazem na dříve podanou žádost o spojení tohoto řízení s řízením čj. ČTÚ-76 367/2014-606 uvedl, že podle jeho názoru mu povinnost k úhradě správního poplatku nesvědčí. Než o podaném rozkladu rozhodl správní orgán II. stupně, tak navrhovatel sám správní poplatek uhradil dne 16. 3. 2015. Následně vydal správní orgán II. stupně rozhodnutí, kterým odvolání navrhovatele zamítl a výzvu k zaplacení správního poplatku potvrdil.

Odpůrce podal dne 30. 1. 2015 rovněž návrh na vydání rozhodnutí o předběžném opatření, ve kterém požadoval, aby byla navrhovateli uložena povinnost zaslat k rukám odpůrce převodní (ČVOP) kódy ke dvěma konkrétně uvedeným telefonním číslům. Tento požadavek odpůrce zdůvodnil tím, že tato dvě čísla byla převedena do sítě jiného operátora proti vůli účastníků, čímž podle odpůrce došlo k závažnému zásahu do práv účastníků, odpůrce a společnosti Bonerix s.r.o. Jako důkazy přiložil odpůrce písemná vyjádření Mgr. Karla Kalanyho a Jana Daňka, kteří jakožto účastníci vyjadřovali nesouhlas s převedením „svých“ čísel do sítě Vodafone, protože požádali o převedení čísel od společnosti MORA - INFO s.r.o k odpůrci resp. ke společnosti Bonerix s.r.o. Správní orgán rozhodnutím ze dne 9. 2. 2015 žádost o vydání tohoto předběžného opatření zamítl. Rozklad proti tomuto rozhodnutí nebyl podán.

Odpůrce v dopise ze dne 16. 2. 2015 v rámci vyjádření k rozkladu navrhovatele proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 13. 1. 2015 o zamítnutí návrhu ve zbývající části žádosti navrhovatele na vydání předběžného opatření uvedl, že si musí navrhovatel v první řadě ujasnit, zda je poskytovatelem služby, který uzavírá účastnické smlouvy s účastníky telefonních stanic, anebo je sám účastníkem těch samých telefonních stanic. K tomu odpůrce odkázal na znění čl. 5.2 Všeobecných podmínek navrhovatele. Odpůrce dále vyjádřil přesvědčení, že chce-li nějaký soutěžitel poskytovat v síti nějakého operátora služby, musí s ním uzavřít písemnou smlouvu podle § 78 a násl. zákona o elektronických komunikacích. Podle odpůrce „šedí operátoři“, kteří neplní prakticky žádné povinnosti, chtějí na trhu podnikat se ziskem, ale přitom se, když se jim to hodí, schovávají za postavení účastníka, čímž díky nekalé konkurenční výhodě ohrožují existenci virtuálních operátorů tím, že šetří na plnění drtivé většiny zákonných a regulatorních podmínek. K tomu odpůrce odkázal na kontrolní protokol Českého telekomunikačního úřadu č. 1401-084-00/1K ze dne 24. 1. 2014, který se zabýval způsobem poskytování služby ze strany navrhovatele a jeho sesterské společnosti Aston com s.r.o. Odpůrce opětovně vyjádřil své přesvědčení, že se navrhovatel dopustil správního deliktu podle § 118 odst. 1 písm. l) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s ostatními poskytovateli služby smlouvy, v nichž by dohodl podmínky nezbytné pro zajištění vzájemné přenositelnosti telefonních čísel. Odpůrce dále uvedl, že jestliže navrhovatel vystupuje vůči koncovým uživatelům jako poskytovatel služby, měl jim i vystavit vlastní ČVOP kódy a umožnit jim přenést

jejich telefonní čísla k jinému poskytovateli. Někteří koncoví uživatelé přitom sami požádali odpůrce o přenesení telefonních čísel k jiným poskytovatelům služeb nebo žádali o uzavření smluvního vztahu s odpůrcem, čímž se podle odpůrce dokazuje nemožnost souběžné existence dvou účastníků na jednom telefonním čísle a nesprávnost celé konstrukce podnikání navrhovatele a jeho sesterské společnosti Aston com s.r.o. Odpůrce označil za absurdní argumentaci navrhovatele, který podle vyjádření odpůrce sám požadoval zaslání ČVOP kódů přímo formou SMS zprávy uživatelům telefonních čísel a následně v návrhu na vydání předběžného opatření lživě tvrdil, že mu odpůrce odmítl ČVOP kódy vydat. Odpůrce rovněž zopakoval, že Všeobecné podmínky odpůrce účinné od 30. 6. 2012 obsahovaly zákaz přeprdeje a Rámcová dohoda mezi odpůrcem a spol. Aston com. s.r.o. s přistoupením navrhovatele byla uzavřena až dne 5. 2. 2013. Navrhovatel tedy podle odpůrce tyto podmínky akceptoval a musel si jich být vědom, když přistoupením k Rámcové dohodě potvrdil, že se s nimi seznámil a zavázal se, že je bude dodržovat. Podle odpůrce je ze samé podstaty věci vyloučeno, aby jedna osoba byla ve vztahu k jednomu telefonnímu číslu zároveň účastníkem a zároveň vystupovala jako poskytovatel služeb elektronických komunikací, k čemuž odkázal na rozhodovací praxi Českého telekomunikačního úřadu, jmenovitě na rozhodnutí čj. ČTÚ-32 960/2012-603 ze dne 15. 4. 2013.

Odpůrce dopisem ze dne 24. 3. 2015 zaslal/založil do spisu svůj návrh na zahájení řízení podaný u správního orgánu vůči společností Aston com s.r.o. a MORA – INFO s.r.o. ze dne 8. 12. 2014, ve kterém tento navrhoval, aby byla navrhovateli a jeho partnerské společnosti Aston com s.r.o. uložena povinnost zdržet se poskytování služeb elektronických komunikací v síti odpůrce. Na základě tohoto podání bylo již v prosinci 2014 zahájeno samostatné správní řízení čj. ČTÚ-74 910/2014-606.

Dne 28. 5. 2015 doručil navrhovatel správnímu orgánu návrh na změnu obsahu návrhu na zahájení sporu. Navrhovatel změnil návrh na zahájení řízení tak, že navrhl, aby správní orgán vydal následující rozhodnutí:

(i) Společnosti O2 Czech Republic a.s. se ukládá, aby do 3 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí zaslala v listinné podobě k rukám navrhovatele převodní (ČVOP) kódy k následujícím telefonním číslům (čísla aktuálně vedená pod dceřinou společností Bonerix s.r.o.):

601325041,	601325043,	601325824,	601325842,	601325945	601325977,	601570336,
601570358,	601570361,	602520885,	602539123,	602548961,	602577201,	602749423,
603330132,	603901836,	603905396,	603939774,	603989687,	604401670,	604749982,
604755862,	604833312,	604835510,	604836007,	604936083,	604972560,	604979814,
605130628,	605352466,	605369912,	605711782,	605868495,	605890176,	605919617,
605933458,	605945758,	606070297,	606085308,	606184525,	606261582,	606269891,
606270757,	606283668,	606338009,	606355456,	606401386,	606471309,	606502882,
606684790,	606721831,	606740048,	606858372,	607035182,	607035183,	607058653,
607078659,	607131352,	607146780,	607162006,	607228930,	607572031,	607658623,
607757862,	607758318,	607834315,	607872430,	607886916,	607953147,	607955729,
607970069,	608051973,	608112101,	608337640,	608356538,	608476103,	608609486,
608616029,	608621653,	608743567,	608883173,	608949559,	608957761,	720157648,
720333857,	720564965,	720667011,	721000234,	721017157,	721101220,	721114717,
721253595,	721282477,	721288188,	721344767,	721490476,	721669030,	721731123,
721731124,	721756529,	721756691,	722179187,	722680160,	723007064,	723033824,
723044248,	723082374,	723339597,	723355332,	723363567,	723406395,	723455115,
723487825,	723535918,	723545045,	723564605,	723592022,	723610415,	723707153,
723771739,	723775539,	723831371,	723958511,	724047347,	724049292,	724052029,
724053310,	724110302,	724190646,	724236828,	724425702,	724425703,	724425706,
724425707,	724425710,	724425712,	724425713,	724425717,	724425718,	724425719,
724425720,	724425721,	724425726,	724425727,	724425728,	724425729,	724425730,
724425734,	724425737,	724425738,	724425739,	724425740,	724425742,	724425743,
724425748,	724425749,	724425750,	724425751,	724425753,	724425757,	724425760,
724425762,	724425763,	724425764,	724425765,	724425767,	724425768,	724425769,

724425770, 724425771, 724425772, 724425773, 724425774, 724425775, 724425784,
724425789, 724425797, 724425799, 724425800, 724425801, 724572955, 724677904,
724722014, 724794047, 724827177, 724862157, 724884285, 724885117, 724885118,
724885119, 724885120, 724885121, 724885122, 724885136, 724885257, 724885287,
724885293, 724885294, 724885343, 724924649, 724944046, 724957948, 724973689,
725011008, 725218642, 725218686, 725218707, 725218710, 725218718, 725245848,
725246850, 725246851, 725246852, 725284390, 725294419, 725569887, 725569888,
725594432, 725655308, 725655309, 725655310, 725655312, 725655318, 725655319,
725655330, 725655331, 725655365, 725655375, 725655389, 725655394, 725655395,
725655402, 725655437, 725655438, 725655454, 725655457, 725655496, 725716330,
727812825, 728058637, 728118917, 728143059, 728178621, 728224472, 728243867,
728264017, 728273494, 728277464, 728278928, 728301768, 728306533, 728308372,
728339588, 728365013, 728478562, 728504659, 728552523, 728558084, 728559653,
728564192, 728624056, 728883825, 728946572, 731079142, 731161113, 731210598,
731320328, 731481948, 731845865, 732154698, 732177692, 732278313, 732489110,
732499436, 732648471, 732722955, 732773541, 732840662, 732917088, 732941265,
733505126, 733606912, 733653589, 733720914, 736203301, 736266811, 736273157,
736535889, 737007240, 737049236, 737332906, 737465663, 737716058, 737809802,
737814798, 737821734, 737978601, 739231372, 739231424, 739352750, 739419496,
739515037, 739522142, 739522145, 739522149, 739522230, 739668062, 739845947,
773168099, 773276066, 773293404, 773456705, 773593386, 773600705, 773605833,
773699901, 774052066, 774105226, 774331747, 774339492, 774656076, 774820070,
774944745, 775037022, 775059150, 775068401, 775141875, 775179136, 775190306,
775301927, 775358758, 775944746, 775966946, 776050061, 776056452, 776234080,
776263915, 776451120, 776543513, 776583173, 776684238, 776684248, 776735341,
776754057, 776863465, 777290392, 777559150, 777569274, 777652680, 790455444,
603554433, 604235820, 604731156, 605176545, 607858581, 721958696, 725141412,
731269122, 732527112, 739177775, 603545052, 604131795, 604419431, 604454302,
604633109, 604683436, 605515429, 605933878, 607276641, 608262263, 722647151,
723044024, 725988963, 728164104, 731855292, 731974859, 732768059, 736101001,
737020690, 737707422, 739900164, 774661561, 776035902, 776274700, 777614322,
602566129, 602710124, 603447847, 604445654, 604650119, 604965514, 605534032,
606633400, 607144136, 607548960, 608268989, 608906648, 720118631, 720118638,
720522501, 721037672, 722179110, 722814798, 722940380, 723154387, 723236266,
723236290, 723447079, 723478666, 723862289, 724085255, 724108277, 724241750,
724293723, 724294432, 724544889, 724880650, 725218641, 725218650, 725218651,
725218685, 725218688, 725218701, 725392284, 725526837, 725655385, 725655386,
725655387, 725655388, 725655489, 728081913, 728478896, 728537367, 733711490,
737243444, 737800432, 737889865, 739330730, 739663308, 773654311, 774120430,
774518510, 774733682, 775071214, 775123937, 775356362, 775418261, 775688066,
775688067, 775688077, 775688078, 775960991, 775960992, 775960993, 776286714,
776740920, 777033681, 777160744, 777233060, 777335768, 777418648, 606472909, a aby
navrhovatelé umožnila převod těchto telefonních čísel k jinému operátorovi a

(ii) Společnosti O2 Czech Republic a.s. se ukládá, aby do 3 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí zaslala v listinné podobě k rukám navrhovatele převodní (ČVOP) kódy k následujícím telefonním číslům 601570354, 602514058, 602714880, 602810487, 602876292, 603913178, 604184516, 604357873, 606331704, 606514161, 607391039, 607436091, 608447343, 702283858, 702293839, 702293840, 721135574, 721571110, 722517937, 723250563, 723452132, 723475490, 724425700, 724425701, 724425733, 724425758, 724425781, 724662665, 724764657, 724807272, 724827612, 724885137, 724885143, 724885145, 725218706, 725534059, 725655306, 725655307, 725655498, 725870368, 728032540, 728090897, 736406461, 737191452, 737961296, 775271091, 776264553, 776657039, 777832920, 777891407, 604559673, 605524487, 606093022, 606806021, 720120004, 721201701, 721975175, 724035425, 724074271, 725655442, 725655447,

725655455, 728451957, 728780587, 737739918, 737945726, 608201616, 725055571, 725474904, 725577836, 727808419, 728130347, 602135625, 602192607, 602226606, 602264667, 602303322, 602501598, 602636503, 602702440, 602725307, 602726307, 602740804, 602976107, 603361002, 604268634, 604703251, 605454770, 605511383, 605757040, 606135669, 606218718, 606282038, 606506606, 606627128, 606750368, 606881391, 607059001, 607088609, 607088628, 607194912, 607604290, 720332536, 720567883, 721198033, 721293610, 721433732, 721446794, 721651634, 721701341, 721751740, 723005387, 723254316, 723278123, 723359840, 723532068, 723684242, 724030114, 724074101, 724183625, 724189366, 724425722, 724766388, 725131110, 725218631, 725655303, 725655354, 725655374, 725655390, 725655427, 725655472, 725655474, 725744441, 728318926, 728337363, 731202969, 732536655, 773051277, 774000805, 775309070, 775382421, 775382422, 777224409, 728992648, a aby navrhovateli umožnila převod těchto telefonních čísel k jinému operátorovi a

(iii) Určuje se, že výpověď účastnických smluv ze strany společnosti O2 Czech Republic a.s. datovaná dnem 16. 12. 2014 doručená navrhovateli dne 17. 12. 2014 je neplatná.

Navrhovatel k tomu dále uvedl, že odpůrce ještě v běhu výpovědní doby umožnil přenesení mobilních čísel užívaných zákazníky navrhovatele tím, že s těmito zákazníky na takto přenesená čísla uzavřel odpůrce sám nebo spol. Bonerix s.r.o. přímý smluvní vztah na poskytování služeb elektronických komunikací. Toto odpůrce učinil v době trvání smluvního vztahu s navrhovatelem. Navrhovatel proto považuje tyto nové smluvní vztahy za neplatné a domáhá se předání ČVOP kódů k těmto telefonním číslům a umožnění dispozice s těmito čísly. Podle navrhovatele správní orgán pravomocným rozhodnutím o předběžném opatření čj. ČTÚ-76 369/2014-606/II.vyř. ze dne 8. 1. 2015 sledoval umožnění převedení telefonních čísel k jinému poskytovateli služeb. Navrhovateli se však nepodařilo veškerá telefonní čísla v průběhu výpovědní doby převést, a proto má za to, že odpůrce neposkytl žádnou součinnost k převedení telefonních čísel a jednal v rozporu povinnostmi uloženými v předběžném opatření OOP/10/10.2012-12, když neumožnil navrhovateli převedení všech telefonních čísel uvedených v předběžném opatření. Navrhovatel nadále trvá na určení neplatnosti výpovědi Smlouvy, a to proto, že se mu nepodařilo převést řadu telefonních čísel z důvodu odpojení služeb, čímž byl navrhovatel poškozen. Určení neplatnosti výpovědi je tak podle navrhovatele předpokladem uplatnění nároku navrhovatele na náhradu škody vůči odpůrci. Navrhovatel dále uvedl, že zákon o elektronických komunikacích v žádném ustanovení nestanoví zákaz přeprůje služeb elektronických komunikací a přeprůje není v žádném ustanovení zákona definován. Navrhovatel má tedy za to, že ustanovení Všeobecných obchodních podmínek navrhovatele, které takovýto přeprůje jednostranně zakazuje a které odpůrce za trvání spolupráce s navrhovatelem jednostranně změnil, je v rozporu s právním řádem České republiky. Podle navrhovatele by neplatnost tohoto ustanovení obchodních podmínek měla být také konstatována ze strany správního orgánu.

Dne 12. 6. 2015 vydal správní orgán usnesení čj. ČTÚ-76 369/2014-606/XV.vyř., kterým v souladu s § 41 odst. 8 správního řádu povolil navrhovateli změnu obsahu návrhu na zahájení řízení, ve znění jeho podání ze dne 28. 5. 2015. Důvodem povolení změny bylo zejména to, že po vydání předběžného opatření čj. ČTÚ-76 369/2014-606/II.vyř. ze dne 8. 1. 2015 již nebyl důvod rozhodovat o povinnosti odpůrce pokračovat v poskytování služeb na původně navrhovatelem uvedených telefonních číslech. K upřesněnému návrhu se odpůrce nevyjádřil.

Dne 29. 6. 2015 pak zaslal správní orgán účastníkům řízení vyrozumění, ve kterém je informoval, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí a podle jeho názoru není ke splnění účelu řízení ani k uplatnění práv účastníků řízení nezbytné nařídít v dané věci ústní jednání, a stanovil termín provedení dokazování. Zároveň správní orgán stanovil účastníkům lhůtu k případnému vyjádření a doložení dalších relevantních důkazů do 15. 7. 2015.

Odpůrce zaslal dopisem ze dne 14. 7. 2015 své vyjádření, ve kterém zopakoval již dříve podaná tvrzení. Zejména uvedl, že navrhovatel je poskytovatelem služeb elektronických komunikací, které poskytoval na telefonních číslech, která jsou předmětem návrhu. Podle

odpůrce z žádného právního předpisu ani jiného ujednání neplyne povinnost odpůrce, jakožto poskytovatele služeb elektronických komunikací, vydávat navrhovateli jako konkurenčnímu poskytovateli těchto služeb ČVOP kódy. Návrh na předání ČVOP kódů je tedy podle odpůrce nutné zamítnout, protože je neoprávněný a účastníky telefonních čísel byly a jsou zjevně jiné osoby odlišné od navrhovatele. Podle odpůrce Rámcová dohoda ani jakékoli jiné ujednání neumožňuje navrhovateli poskytování služeb v síti odpůrce ani jakoukoli formu přeprdeje. Rámcová dohoda žádné takové ustanovení neobsahuje. Rámcová dohoda obsahuje pouze zvýhodněné cenové podmínky. Navíc Rámcová dohoda odkazuje na Všeobecné podmínky odpůrce, které čl. 4 odst. 1 písm. e) obsahují zákaz přeprdeje.

Odpůrce uvedl, že nelze z právního úkonu dovozovat to, co z něj neplyne, nebo je v něm dokonce výslovně vyloučeno. Podstatný je samotný text právního úkonu. K tomu odpůrce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 4119/2007, podle kterého podmínkou k přihlídnutí k vůli účastníků je, aby nebyla v rozporu s tím, co plyne z jazykového vyjádření úkonu, a výkladem lze zjišťovat pouze obsah právního úkonu, nelze jím projev vůle doplňovat. Odpůrce dále odkázal na další podobnou judikaturu Nejvyššího soudu ČR.

Podle odpůrce je dále nesporné, že účastníky telefonních čísel byly osoby, s nimiž navrhovatel uzavíral smlouvy, a sám navrhovatel poskytl v rámci řízení nespočet důkazů, že porušoval zákaz přeprdeje obsažený ve Všeobecných podmínkách odpůrce a výpověď Smlouvy ze strany odpůrce tedy byla důvodná. Odpůrce se rovněž domnívá, že navrhovatel nedoložil žádný důvod neplatnosti výpovědi a nijak se nevypořádal ani s otázkou podmínky vydání určovacího výroku, jak ji stanoví § 142 správního řádu, tedy že by prokázal nezbytnost vydání určovacího výroku pro uplatnění jeho práv.

Odpůrce pak také uvedl, že užití postupu předvídaného v § 34 zákona o elektronických komunikacích a v opatření obecné povahy ze strany poskytovatele by nedávalo smysl. Opatření obecné povahy OOP/10/10.2012-12 jasně definuje v čl. 2 opouštěného poskytovatele a přijímajícího poskytovatele. Navrhovatel jako poskytovatel nemůže ve vztahu k sobě žádat o změnu poskytovatele, může být pouze poskytovatelem opouštěným nebo přijímajícím. Tedy účastníci telefonních čísel mohou žádat o přenesení telefonního čísla k navrhovateli nebo od navrhovatele. Smlouva podle § 80 zákona o elektronických komunikacích, na jejímž základě může jakýkoli poskytovatel poskytovat služby elektronických komunikací v síti jiného operátora, musí podle čl. 12 odst. 1 OOP/10/10.2012-12 obsahovat podmínky nezbytné pro zajištění přenositelnosti čísel. Poskytovatel je přitom povinen do 10 dnů od uzavření předat tyto smlouvy Českému telekomunikačnímu úřadu. Jak je podle odpůrce správnímu orgánu známo z úřední činnosti, odpůrce umožňuje poskytování služeb elektronických komunikací následujícím poskytovatelům (označovaným jako MVNO): ČEZ Prodej s.r.o., Moraviatel a.s., Dryden s.r.o., Bonerix s.r.o. a Tesco Mobile CR s.r.o. V síti odpůrce nepůsobí žádný subjekt, který by mohl být označen jako agregátor (MVNE). Dále je odpůrce poskytovatelem služeb pod obchodními značkami BLESKmobil a Gorilamobil.

Dále odpůrce zopakoval, že je ze samotné podstaty věci vyloučeno, aby jedna osoba byla ve vztahu k jednomu telefonnímu číslu zároveň účastníkem a zároveň vystupovala jako poskytovatel: Toto podle odpůrce potvrdil Český telekomunikační úřad ve své rozhodovací praxi např. v rozhodnutí ze dne 15. 4. 2013 čj. ČTÚ-32 960/2012-603.

Ze všech uvedených důvodů tedy odpůrce navrhl, aby byl návrh navrhovatele zamítnut. Ke svému podání odpůrce přiložil Všeobecné podmínky odpůrce účinné ode dne 30. 6. 2012, kopii komunikace navrhovatele s jeho zákazníky, Všeobecné podmínky navrhovatele, vzor smlouvy navrhovatele s uživatelem, typy a specifikace rozhraní používaných ve veřejné síti elektronických komunikací navrhovatele, protokol o kontrole č. 1401-084-00/1K, ceník mobilních služeb navrhovatele z roku 2012, reklamační řád navrhovatele a výtisky z webových stránek navrhovatele.

Dne 24. 7. 2015 provedl správní orgán dokazování listinami předloženými účastníky v průběhu řízení. U provádění důkazů byl přítomen právní zástupce navrhovatele, za odpůrce se k provádění důkazů nikdo nedostavil. Právní zástupce navrhovatele požádal o provedení

některých důkazů z řízení čj. ČTÚ-76 367/2014-606, které bylo v obdobné věci zahájeno na návrh sesterské společnosti Aston com s.r.o.

Správní orgán za přítomnosti zástupce navrhovatele provedl v souladu s § 51 správního řádu důkazy následujícími listinami obsaženými ve spisu:

Důkazy přiložené k návrhu na zahájení řízení:

- Účastnická smlouva o poskytování služeb EK a Rámcová dohoda uzavřená mezi spol. Aston com s.r.o. a O2 Czech Republic a.s. s přistoupením spol. MORA-INFO s.r.o.
- Dodatek č. 2 k Rámcové dohodě ze dne 6. 11. 2014
- Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb EK společnosti O2 Czech Republic a.s. ve znění účinném ode dne 4. 12. 2014
- Dopis společnosti Telefonica Czech Republic, a.s. ze dne 12. 12. 2013
- Reakce právního zástupce navrhovatele ze dne 9. 1. 2014
- Odpověď společnosti Telefonica Czech Republic, a.s. ze dne 17. 1. 2014
- Protokol o kontrole č. 1401-084-00/1K ze správního řízení čj. ČTÚ-600/2014-638
- Emailová zpráva odpůrce ze dne 12. 12. 2014 s návrhem na odkup mobilní báze
- Dopis společnosti Telefonica Czech Republic, a.s. označený jako Výpověď účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014

Doplnění návrhu ze dne 2. 1. 2015

- Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb EK ve znění účinném ode dne 1. 4. 2009
- Faktura vystavená odpůrcem navrhovateli dne 1. 12. 2014
- Emailová odpověď odpůrce ze dne 19. 12. 2014 na žádost navrhovatele o zaslání převodových kódů

Rozklad odpůrce ze dne 10. 1. 2015

- Žádost navrhovatele o vygenerování ČVOP a jeho zaslání na konkrétní čísla ze dne 2. 1. 2015
- Žádost navrhovatele ze dne 5. 1. 2015
- Dvě žádosti navrhovatele ze dne 6. 1. 2015

Podání odpůrce ze dne 12. 1. 2015

- Dopis 1 odpůrce ze dne 12. 1. 2015 s přiloženými ČVOP kódy, včetně kopie podacího lístku
- Dopis 2 odpůrce ze dne 12. 1. 2015 s již využitými ČVOP kódy, včetně podacího lístku

Druhá žádost navrhovatele o vydání předběžného opatření ze dne 16. 1. 2015

- Kopie emailové komunikace navrhovatele s odpůrcem a koncovými uživateli

Vyjádření navrhovatele z 20. 1. 2015 k rozkladu odpůrce

- Dopis navrhovatele odpůrci ze dne 22. 10. 2014 obsahující žádost o hromadné zaslání ČVOP kódů
- Emailová zpráva odpůrce ze dne 27. 10. 2014 s přílohou obsahující předané ČVOP kódy
- Emailová zpráva odpůrce ze dne 19. 12. 2014
- Emailová zpráva odpůrce ze dne 8. 1. 2015

Vyjádření odpůrce z 26. 1. 2015

- Všeobecné smluvní podmínky odpůrce účinné ode dne 30. 6. 2012
- Dopis navrhovatele ze dne 18. 12. 2015 označený „Pozastavení plateb“

Vyjádření odpůrce z 30. 1. 2015

- Prohlášení Mgr. Karly Kalany ze dne 22. 1. 2015 a pana Jana Daňka ze dne 15. 1. 2015

Vyjádření odpůrce z 14. 7. 2015

- Reklamační řád navrhovatele
- Výpisy z www.call4free.cz a www.astoncom.cz

- Všeobecné podmínky MORA-INFO s.r.o.
- Všeobecné podmínky označené „call4free“
- Formulář smlouvy „call4free“

Na žádost navrhovatele při provádění důkazů byly dále jako důkazy provedeny

- Protokol z ústního jednání ze dne 13. 3. 2015 ve věci čj. ČTÚ-76 367/2014-606
- Podání navrhovatele ze dne 7. 1. 2015 ve věci čj. ČTÚ-76 367/2014-606 obsahující Rámcovou smlouvu navrhovatele s odpůrcem ze dne 31. 12. 2007 a email ze dne 6. 1. 2015

Dne 7. 8. 2015 správní orgán vyrozuměl účastníky řízení, že ve dnech 20. a 21. 8. 2015 bude v pracovní době možné se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. K nahlížení do spisu se v daném termínu žádný z účastníků řízení nedostavil.

Dne 12. 10. 2015 vydal správní orgán rozhodnutí, kterým návrh navrhovatele v celém rozsahu zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel v zákonem stanovené lhůtě rozklad.

O podaném rozkladu rozhodl správní orgán II. stupně rozhodnutím čj. ČTÚ-79 858/2015-603 ze dne 1. 3. 2016 tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání s tím, že se správní orgán v rámci nového projednání vypořádá se všemi námitkami účastníků řízení a uvede úvahy, které jej k vydanému rozhodnutí vedly, bude vycházet z doložených důkazů, a nikoliv z domněnek správního orgánu. Zejména se v odůvodnění rozhodnutí podrobně vypořádá s požadavkem navrhovatele na předání ČVOP kódů a požadavkem na určení právního vztahu podle § 142 správního řádu.

Správní orgán I. stupně vyrozuměl účastníky řízení o pokračování správního řízení dopisy ze dne 9. 3. 2016 a zároveň vyzval účastníky řízení, aby ve lhůtě 14 dnů od doručení vyrozumění sdělili a doložili nové skutečnosti významné pro nové projednání věci.

Navrhovatel se k novému řízení nevyjádřil.

Odpůrce se v rámci nového projednání věci obšírně vyjádřil dopisem ze dne 8. 4. 2016, ve které zejména uvedl, že správní orgán II. stupně nezrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně z důvodu, že by věcně s výrokem rozhodnutí nesouhlasil, ale z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti co do odůvodnění. Podle odpůrce spis obsahuje dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci, ale žádný podklad, který by umožňoval návrhu navrhovatele vyhovět.

Odpůrce dále zopakoval svoji argumentaci, kterou již uplatnil v původním řízení, a doplnil ji pouze o odkaz na databázi Českého telekomunikačního úřadu „Přehled mobilních virtuálních operátorů“. *(Poznámka: Tuto databázi nespravuje Český telekomunikační úřad, tudíž za správnost a aktuálnost informací neodpovídá, ale využívá databázi Asociace provozovatelů mobilních sítí (APMS), která vede a průběžně aktualizuje přehled mobilních virtuálních operátorů na svém webu. V době vydání prvního rozhodnutí správního orgánu takový odkaz na Přehled mobilních operátorů na internetových stránkách Českého telekomunikačního úřadu neexistoval.)* Odpůrce shrnul, čeho se navrhovatel po povolení obsahu podání domáhal, a to:

- předání ČVOP kódů ke 462 telefonním číslům, která jsou vedena u spol. Bonerix s.r.o. a ČVOP kódů ke 144 telefonním číslům, která jsou vedena u spol. O2 Czech Republic a.s., a aby odpůrce umožnil převod těchto telefonních čísel k jinému operátorovi,
- určení, že výpověď účastnických smluv ze strany odpůrce ze dne 16. 12. 2014 je neplatná.

Odpůrce zejména uvedl, že je nesporné, že navrhovatel byl poskytovatelem služeb elektronických komunikací, a to právě na telefonních číslech, které jsou předmětem návrhu na rozhodnutí sporu, což také navrhovatel sám potvrdil. Tudíž není pochyb o tom, že se jedná o spor podle § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Dále odpůrce zopakoval, že mu ze žádného právního předpisu neplyne povinnost vydávat ČVOP kódy navrhovateli jako jinému poskytovateli. Tyto ČVOP kódy by si měl navrhovatel jako poskytovatel sám vytvořit a předat účastníkům. Podle odpůrce se ČVOP kódy vydávají pouze účastníkovi, a nikoliv jinému podnikateli, což vyplývá ze všeobecného oprávnění č. VO-S/1/07.2005-9 a z OOP/10/10.2012-12, která ani neupravují možnost poskytovatele služeb prostřednictvím přenositelnosti čísel změnit operátora.

Na základě uvedeného je proto podle odpůrce nutno návrh navrhovatele pod bodem I. zamítnout jako neoprávněný, neboť neexistuje právní základ pro opětovné předání ČVOP kódů a umožňování přenositelnosti čísel k jinému poskytovateli. Navíc se návrh v části týká čísel, u kterých je poskytovatelem služeb třetí subjekt, spol. Bonerix, který není účastníkem řízení. Dále je možno předat ČVOP kódy účastníkům pouze za trvání smluvního vztahu. Podle odpůrce byl smluvní vztah platně ukončen, a právo na přenesení čísla nemá už ani účastník, ale ani navrhovatel, jako poskytovatel.

K platnosti výpovědi odpůrce shrnul, že sám navrhovatel je poskytovatelem služeb elektronických komunikací, který uzavírá účastnické smlouvy. Navrhovatel tudíž nemůže být zároveň na stejných telefonních číslech poskytovatelem a i účastníkem. Chce-li navrhovatel poskytovat v síti nějakého operátora služby, musí s ním uzavřít smlouvu podle § 78 a násl. zákona o elektronických komunikacích, která bude upravovat vzájemné vztahy operátora a poskytovatele služeb elektronických komunikací a přístup k službám nebo síti za účelem poskytování služeb jiným osobám – účastníkům. Taková velkoobchodní smlouva však nebyla s odpůrcem uzavřena.

Podle odpůrce Rámcová dohoda takové poskytování služeb v síti odpůrce neumožňuje. Rámcová dohoda obsahuje pouze zvýhodněné cenové podmínky a podle Všeobecných podmínek, na které se Rámcová dohoda odkazuje, je v čl. 4 odst. 1 písm. e) uveden zákaz přeprdeje.

Podle odpůrce z právního úkonu nelze dovozovat, a to ani výkladem to, co z něho neplyne nebo je v něm výslovně vyloučeno. Podle ustálené judikatury lze výkladem zjišťovat pouze obsah právního úkonu, ale nelze jím projev vůle doplňovat.

Podle odpůrce uvedené Opatření obecné povahy, které upravuje podmínky pro přenositelnost telefonních čísel účastníků, neupravuje možnost poskytovatele podle § 34 zákona o elektronických komunikacích v rámci přenositelnosti změnit síť operátora, v níž poskytovatel poskytuje své služby.

Podle odpůrce je nesporné, že účastníky předmětných telefonních čísel byly osoby, s nimiž navrhovatel uzavíral účastnické smlouvy a jimž umožnil přenesení jejich telefonních čísel, což navrhovatel potvrdil i ve své smluvní dokumentaci a ve svých Všeobecných podmínkách.

V řízení se prokázalo, že navrhovatel disponoval s čísly svých účastníků bez jejich souhlasu. Navíc podle odpůrce navrhovatel v řízení sám potvrdil svým tvrzením, že účastníky jsou jiné osoby, a to když uvedl, že některá jím uvedená čísla jsou zaregistrována v rámci krizového řízení obcí a státu. Navrhovatel však není součástí integrovaného záchranného systému ve smyslu zákona č. 239/2000 Sb., ani není zaměstnavatelem osob účastných na tomto systému. Také navrhovatel nenahlásil, že by hodlal poskytovat služby za krizových stavů.

Podle odpůrce na základě uvedeného navrhovatel v rámci řízení poskytl nespočet důkazů o tom, že navrhovatel porušoval ustanovení Všeobecných podmínek odpůrce o zákazu přeprdeje, proto byla odpůrcem podaná výpověď důvodná a platná. Navrhovatel uzavřel, resp. přistoupil k uzavřené Účastnické smlouvě a Rámcové dohodě v r. 2013 a svým podpisem Rámcové dohody potvrdil, že se s těmito Všeobecnými podmínkami seznámil. Odpůrce uvedl, že navrhovatel založil své podnikání na zneužití Účastnické smlouvy a Rámcové dohody, které nebyly určeny k přeprdeji, ale to z odpůrce nedělá účastníka. Navrhovatel se stal z vlastní vůle poskytovatelem služeb, a proto nemůže být účastníkem na stejných telefonních číslech. Zároveň odpůrce uvedl výčet subjektů, kterým umožňuje poskytovat služby elektronických

komunikací ve své mobilní síti. V tomto výčtu navrhovatel, jako virtuální operátor, uveden není. Podle odpůrce uvedené opatření obecné povahy neslouží k přesunům poskytovatelů mezi operátory. Navrhovatel jako poskytovatel nemůže ve vztahu sám k sobě žádat o změnu poskytovatele.

Dále odpůrce k požadavku navrhovatele na určení právního vztahu uvedl, že navrhovatel neuvedl žádný důvod neplatnosti podané výpovědi a ani se nevypořádal s podmínkou určovacího výroku v souladu s § 142 správního řádu. Proto je návrh navrhovatele i pod bodem II. nedůvodný a je třeba jej zamítnout.

K námitce „zcizení čísel“ odpůrce uvedl, že telefonní čísla mu byla přidělena Českým telekomunikačním úřadem na základě jeho žádosti a k tomu uvedl rozsahy přidělených čísel. Naopak podle odpůrce navrhovatel nemá žádné právo využívat předmětná čísla přidělená odpůrci při poskytování svých služeb. Odpůrce zdůraznil, že pokud účastníci telefonních čísel přenesli svá čísla k jinému poskytovateli a s ním uzavřeli nové smlouvy, není to v rozporu se žádným předpisem ani se smluvním ujednáním mezi odpůrcem a navrhovatelem. Zopakoval, že k jedné telefonní stanici (telefonnímu číslu) nemůže jedna osoba vystupovat jako účastník a zároveň jako poskytovatel služeb. Závěrem odpůrce uvedl, že trvá na tom, aby byl návrh navrhovatele zamítnut s tím, že se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádá s uvedenou argumentací účastníků řízení.

S tímto vyjádřením odpůrce seznámil správní orgán navrhovatele přípisem ze dne 11. 4. 2016 s tím, že vyzval navrhovatele, aby doplnil další podklady do správního řízení. Navrhovatel měl doložit oprávněnost svého požadavku požadovat po odpůrci k uvedeným mobilním telefonním číslům ČVOP kódy, které uvedl v žádosti o změnu obsahu návrhu sporu zejména tím, že odpůrce stále na těchto číslech poskytuje navrhovateli služby, které mu fakturuje a navrhovatel za ně odpůrci stále platí.

Na zasláné obsáhlé vyjádření odpůrce navrhovatel reagoval dopisem ze dne 3. 5. 2015, ve kterém sdělil, že považuje další návrhy na doplnění dokazování, jako je označení svědků, kteří by mohli osvědčit, že odpůrce celou dobu trvání smluvního vztahu věděl o tom, že u navrhovatele dochází k přeprodeji služeb, za nadbytečné, neboť se domnívá s ohledem na délku řízení, že již ani nemusí být dosaženo jeho účelu řízení. Proto žádá správní orgán, aby rozhodl na základě dosud uvedených tvrzení a doložených důkazů.

Přípisem ze dne 13. 4. 2016 správní orgán vyrozuměl odpůrce o nevyhovění návrhu na spojení řízení tohoto řízení s dalšími 2 řízeními, neboť stejný návrh na spojení řízení odpůrce podal ve třech správních řízeních vedených u správního orgánu pod čj. ČTÚ-74 910/2014-606, ČTÚ-76 369/2014-606 a ČTÚ-76 369/2014-606. O tom, že správní orgán návrhu na spojení správních řízení nevyhověl, sice tento informoval odpůrce již přípisem ze dne 25. 2. 2015 v rámci správního řízení vedeného pod čj. ČTÚ-74 910/2014-606, ve kterém uvedl i důvody nevyhovění návrhu na spojení řízení, v tomto řízení tak však neučinil.

Dopisy ze dne 25. 5. 2016 vyrozuměl správní orgán strany sporu v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, a že se strany sporu s nimi mohou seznámit po telefonické domluvě ve dnech 5. 6. 2016 nebo 6. 6. 2016. Žádný z účastníků řízení svého práva k seznámení s podklady nového rozhodnutí nevyužil, ani nežádal změnu termínu.

* * *

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán ze závěrů správního orgánu II. stupně uvedených v rozhodnutí ČTÚ-79 858/2015-603 ze dne 1. 3. 2016, z příslušných ustanovení zákona o elektronických komunikacích, z OOP/10/10.2012-12, z obecných právních předpisů a z tvrzení a i provedených důkazů, navržených účastníky správního řízení v jeho průběhu a ze skutečností známých správnímu orgánu z jeho činnosti, a konstatuje následující.

Správní rozhodnutí musí být vydáno v souladu se zákonem, a to orgánem, který je k vydání takového rozhodnutí příslušný. Správnímu orgánu je z vlastní činnosti známo, že oba účastníci řízení jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti, což i účastníci sami potvrdili.

Správní orgán je přesvědčen, že je k rozhodování ve věci příslušný i v rámci nového projednání věci, neboť se jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti. Předmětem sporu je po změně jeho předmětu požadavek navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci předat navrhovateli ČVOP kódy k předmětným telefonním číslům a umožnit navrhovateli převod těchto čísel k jinému poskytovateli služeb elektronických komunikací a určení neplatnosti výpovědi účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014.

O tom, že oba účastníci sporného správního řízení jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti, nemá správní orgán pochyb. Obě strany sporu, jak vyplývá z jejich souhlasných tvrzení, se označily za osoby vykonávající komunikační činnosti. Navrhovatel v průběhu správního řízení sám potvrdil, že je poskytovatelem služeb elektronických komunikací, tj. že služby odpůrce dále přeprodával svým zákazníkům, což potvrdil i odpůrce. To, že obě strany jsou podnikateli v elektronických komunikacích, vyplývá rovněž z veřejně dostupné evidence oznámených podnikatelů vedené Českým telekomunikačním úřadem.

Jedná se tedy o spor mezi podnikateli v elektronických komunikacích a vzhledem k tomu, že je napadán postup při zajištění přenositelnosti telefonních čísel (§ 34 zákona o elektronických komunikacích) týká se i plnění povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí dané věci je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, který dle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podle § 142 odst. 1 správního řádu pak správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.

Jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Správní orgán pro přehlednost vedeného správního řízení rekapituluje předmět sporu.

Původním návrhem ze dne 19. 12. 2014 navrhovatel požadoval:

- určit, že výpověď účastnických smluv ze strany odpůrce datovaná dnem 16. 12. 2014 a doručená navrhovateli dne 17. 12. 2014 je neplatná,
- uložit povinnost odpůrci od prvního dne tohoto rozhodnutí pokračovat v poskytování služeb a ostatních plnění v rozsahu a kvalitě vyplývající z uzavřené Smlouvy ve znění pozdějších dodatků.

Změněným návrhem ze dne 28. 5. 2015 navrhovatel požadoval:

- uložit povinnost odpůrci zaslat do 3 dnů od doručení tohoto rozhodnutí v listinné podobě k rukám navrhovatele převodní ČVOP kódy k uvedeným 462 telefonním číslům (aktuálně vedeným ve společnosti Bonerix s.r.o.) a k uvedeným 144 telefonním číslům (aktuálně vedeným ve společnosti O2 Czech Republic a.s.), a umožnit převod všech uvedených telefonních čísel k jinému operátorovi,
- určit, že výpověď účastnických smluv ze strany odpůrce datovaná dnem 16. 12. 2014 a doručená navrhovateli dne 17. 12. 2014 je neplatná.

K požadavku navrhovatele na uložení povinnosti předat ČVOP kódy a umožnit převod uvedených čísel k jinému operátorovi správní orgán uvádí následující.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že dne 5. 2. 2013 došlo k uzavření Účastnické smlouvy a Rámcové dohody mezi odpůrcem a společností Aston com s.r.o. Dále bylo prokázáno, že tentýž den přistoupil k Rámcové dohodě se souhlasem odpůrce také navrhovatel. Součástí takto vzniklého smluvního vztahu byly i Všeobecné podmínky odpůrce.

Na základě takto vzniklého smluvního vztahu odpůrce poskytoval navrhovateli služby elektronických komunikací i na předemných telefonních číslech a navrhovatel se zavázal, že mu bude za takto poskytované služby platit speciálně sjednané ceny dle Rámcové dohody.

Podle doložené Smlouvy, resp. podle doložených Všeobecných podmínek bylo prokázáno, že navrhovatel byl oprávněn požádat o přenesení telefonního čísla k jinému poskytovateli služeb, jak je uvedeno v bodě 9.9.4 Všeobecných podmínek ze dne 1. 6. 2012 s tím, že je k přenesení čísla třeba identifikace jedinečným alfanumerickým klíčem, který odpůrce zasílá na adresu sídla účastníka, jak je uvedeno v odstavci 9.12 týchž podmínek, resp. v bodě 9.9.3 Všeobecných podmínek ze dne 4. 12. 2014 s tím, že je nutno se identifikovat platným ČVOP kódem, který odpůrce zasílá na adresu sídla účastníka, jak je uvedeno v odstavci pod bodem 9.9.4 týchž podmínek.

Z uvedeného smluvního ujednání vyplývá, že ČVOP kód (jedinečný kód) je nezbytný k identifikaci žadatele o přenesení telefonního čísla a měl být odpůrcem v souladu se Smlouvou (Všeobecnými podmínkami) zaslán navrhovateli na adresu jeho sídla.

Bylo prokázáno souhlasným tvrzením stran, ale i předloženou vzájemnou korespondencí identifikující konkrétní uživatele některých telefonních čísel, že odpůrce při zasílání ČVOP kódů nepostupoval v souladu s uzavřenou Smlouvou (Všeobecnými podmínkami), když ČVOP kódy zaslal ve formě SMS zprávy na konkrétní mobilní telefonní čísla. Tím, že odpůrce nezaslal požadované ČVOP kódy k rukám navrhovatele na jeho adresu sídla, nesplnil svoji smluvní povinnost.

Je třeba si uvědomit, že přenesení telefonních čísel je možné pouze za trvání smluvního vztahu, což vyplývá jak z OOP/10/10.2012-12, tak i z doložených Všeobecných podmínek, protože po jeho ukončení již není možno realizovat přenesení čísla ani na základě dříve předaných ČVOP kódů. Po ukončení smluvního vztahu je toto číslo již uvolněno pro další využití tomu podnikateli, který jej získal na základě rozhodnutí o oprávnění k využívání čísel podle § 30 zákona o elektronických komunikacích.

Ve správním řízení bylo vzato za prokázané, že doložený dopis odpůrce označený jako Výpověď účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014 byl doručen navrhovateli dne 17. 12. 2014, jak navrhovatel potvrdil. V uvedené výpovědi bylo mimo jiné uvedeno, že „služby elektronických komunikací budou na telefonních číslech zrušeny po uplynutí výpovědní doby v délce jednoho měsíce, která počíná běžet ode dne odeslání této výpovědi navrhovateli“. Smluvní vztah mezi odpůrcem a navrhovatelem, resp. poskytování služeb elektronických komunikací nemohlo být tedy ukončeno dříve než jeden měsíc po odeslání uvedené výpovědi, což mohlo být nejdříve dne 16. 1. 2015. Na základě uvedených skutečností, pak správní orgán k žádosti navrhovatele v rámci rozhodnutí o vydání předběžného opatření čj. ČTÚ-76 369/2015-606/II.vyř. ze dne 8. 1. 2015 rozhodl v souladu s uzavřenou Smlouvou o povinnosti předat ČVOP kódy přímo navrhovateli do 12 hod. dne 12. 1. 2015. Uložená povinnost předat ČVOP kódy byla správním orgánem jednoznačně stanovena za doby trvání existujícího smluvního vztahu mezi navrhovatelem a odpůrcem, tudíž nebyla zmařena smluvně sjednaná povinnost právě uplynutím času, tj. ukončením smluvního vztahu na základě podané výpovědi odpůrcem. Po ukončení smluvního vztahu by bylo navrhovateli fakticky znemožněno využít svého práva ze Smlouvy, a to změnit poskytovatele služby elektronických komunikací.

Správní orgán má za jednoznačně prokázané, že smluvně sjednaná povinnost a následně uložená v rozhodnutí o předběžném opatření předat ČVOP kódy byla splněna, neboť tuto povinnost splnil odpůrce v elektronické podobě tak, že předané ČVOP kódy zaslal

správnímu orgánu do jeho datové schránky, když navrhovatel neměl zpřístupněnu datovou schránku pro komunikaci s odpůrcem, a ten je zaslal obratem navrhovateli. Sám navrhovatel ve svém podání ze dne 3. 2. 2015, kterým odůvodnil rozklad proti rozhodnutí správního orgánu čj. ČTÚ-76 369/2014-606/VII.vyř. ze dne 13. 1. 2015 potvrdil, že požadované ČVOP kódy obdržel. Námitky navrhovatele ke způsobu předání ČVOP kódů v elektronické podobě prostřednictvím správního orgánu podle správního orgánu nejsou způsobilé změnit fakt, že k předání ČVOP kódů navrhovateli již skutečně došlo, a to tak, že s nimi mohl dále nakládat, čímž byl naplněn závazek odpůrce ze Smlouvy.

V této souvislosti správní orgán uvádí, že předání ČVOP kódů požadoval navrhovatel původně jen v žádosti o vydání předběžného opatření. Samotný původní návrh na vydání rozhodnutí ve věci tento požadavek na předání ČVOP kódů, jak je uvedeno výše, neobsahoval.

Navrhovatel ani v rámci nového projednání věci neprokázal správnímu orgánu, že má právní titul k opětovně uplatněnému požadavku na předání ČVOP kódů k předmětným (uvedeným) mobilním telefonním číslům, a to přesto, že byl správním orgánem v rámci pokračování ve správním řízení přípisem ze dne 11. 4. 2016 k prokázání této skutečnosti vyzván.

Je třeba pro ujasnění věci uvést, že v doložené uzavřené Smlouvě není uveden výčet telefonních čísel, na kterých odpůrce poskytoval navrhovateli sjednané služby elektronických komunikací. Výčet telefonních čísel, na kterých byly navrhovateli poskytovány služby, a u kterých požadoval předat ČVOP kódy v rámci žádosti o vydání předběžného opatření, doložil navrhovatel pouze vyúčtováním poskytnutých služeb (fakturou) za měsíc listopad 2014. Navrhovatel by mohl podle správního orgánu v tomto případě, kdy nebyl přímo v rámci smlouvy sjednán výčet konkrétních telefonních čísel, na kterých budou navrhovateli poskytovány odpůrcem sjednané služby elektronických komunikací, požadovat dle uzavřené Smlouvy přenesení čísla (podle § 34 zákona o elektronických komunikacích) a s tím související předání ČVOP kódů pouze u těch telefonních čísel, na kterých jsou mu stále odpůrcem poskytovány služby elektronických komunikací.

Za situace, kdy navrhovatel ani následně neprokázal, že mu odpůrce na uvedených číslech stále poskytuje služby elektronických komunikací, má správní orgán zato, že navrhovateli k těmto telefonním číslům již neschází, resp. nebylo prokázáno, že by svědčilo právo využívat uvedená telefonní čísla.

K tomuto závěru dospěl správní orgán i na základě tvrzení odpůrce uvedeném v jeho přípisu ze dne 9. 1. 2015, ve kterém uvedl, že u řady předmětných telefonních čísel již došlo ke změně účastníka, kdy smluvní vztah byl nově uzavřen se zákazníkem navrhovatele, popř. tyto zákazníci navrhovatele přenesli jimi využívané telefonní číslo k jinému poskytovateli služeb. Toto tvrzení odpůrce potvrdil v průběhu správního řízení i navrhovatel, když sám ve svém přípisu ze dne 28. 5. 2015 označeném jako „Žádost o povolení změny obsahu návrhu na rozhodnutí sporu“ uvedl, že odpůrce umožnil během výpovědní doby třetím osobám (zákazníkům navrhovatele) uzavřít k předmětným telefonním číslům, ke kterým požaduje ČVOP kódy, nový/přímý smluvní vztah s odpůrcem či se společností Bonerix s.r.o., aniž by si vyžádal k tomuto úkonu souhlas navrhovatele.

Z uvedených tvrzení odpůrce i navrhovatele správní orgán považuje za nesporné, že na těchto předmětných číslech odpůrce již navrhovateli neposkytuje žádné služby elektronických komunikací, tedy mu ani nefakturuje cenu za tyto služby.

Dále má správní orgán na základě tvrzení navrhovatele a odpůrce za dostatečně prokázané, že u předmětných telefonních čísel (ke kterým požaduje navrhovatel předat ČVOP kódy) již vznikl nový smluvní vztah, ve kterém vystupuje zákazník navrhovatele v postavení účastníka, který má uzavřen smluvní vztah s novým poskytovatelem služeb elektronických komunikací (nikoliv s navrhovatelem). Není tedy naplněn základní předpoklad pro předávání ČVOP kódů, tedy že navrhovatel je v současné době k předmětným mobilním číslům ve smluvním vztahu s odpůrcem, a tudíž je oprávněn žádat v souladu s uzavřenou Smlouvou po odpůrci předání ČVOP kódů k těmto uvedeným telefonním číslům.

Správní orgán pro informaci uvádí, že tuto skutečnost, tj. neposkytování služeb elektronických komunikací navrhovateli, potvrdil i odpůrce v rámci jiného řízení vedeného pod čj. ČTÚ-74 910/2014-606, ve kterém spol. O2 Czech Republic a.s. vystupuje jako navrhovatel a spol. MORA - INFO s.r.o. vystupuje jako jeden ze dvou odpůrců, ve kterém spol. O2 Czech Republic a.s. uvedla, že již žádné služby elektronických komunikací odpůrcům, tj. i spol. MORA - INFO s.r.o. neposkytuje.

Jestliže zákazníci navrhovatele mezitím změnili poskytovatele služeb, tj. uzavřeli k předmětným telefonním číslům, která měli v užívání, nový smluvní vztah, není možné danou záležitost v době vydání tohoto rozhodnutí řešit opakovaným předáním ČVOP kódů navrhovateli, popř. uložit odpůrci, aby umožnil převod předmětných telefonních čísel k jinému operátorovi, jak požadoval ve změněném návrhu navrhovatel.

Pokud zákazníci navrhovatele uzavřeli smlouvu s novým poskytovatelem služeb elektronických komunikací v rozporu se smlouvou uzavřenou s navrhovatelem o poskytování služeb na předmětném čísle, pak správní orgán není v předmětném řízení oprávněn zasahovat svým rozhodnutím do těchto nově vzniklých právních vztahů. V daném správním řízení není možné ukládat povinnosti třetím osobám, které nejsou a nemohou být účastníky tohoto řízení, tj. ať již bývalým zákazníkům navrhovatele, ale ani novým poskytovatelům služeb, se kterými tiito bývalí zákazníci navrhovatele případně uzavřeli nový smluvní vztah, jako účastníky řízení uváděná spol. Bonerix s.r.o. Totéž platí i pro případy, kdy zákazníci navrhovatele sami změnili poskytovatele služeb a uzavřeli nový smluvní vztah přímo s odpůrcem.

Na základě uvedeného správní orgán nepovažoval za nezbytné pro rozhodnutí předmětu sporu v této části - o povinnosti předat ČVOP kódy, zabývat se otázkou, kdo je aktuálně oprávněn předmětná čísla využívat a ani se kterým poskytovatelem je na předmětná mobilní čísla uzavřen nový smluvní vztah, jak uvedl ve svém rozhodnutí správní orgán II. stupně. Sám navrhovatel potvrdil, že předmětná telefonní čísla již nemá ve své dispozici, neboť zákazníci navrhovatele na tato telefonní čísla uzavřeli nový smluvní vztah, tím již navrhovatel není k těmto předmětným telefonním číslům ve smluvním vztahu s odpůrcem, tedy není tou osobou, která je oprávněna požadovat dle Smlouvy předání ČVOP kódů k požadovaným mobilním telefonním číslům.

Navrhovatel tedy podle správního orgánu neprokázal oprávněnost požadovat předání ČVOP kódů k předmětným mobilním telefonním číslům, a to ani na základě uzavřené Smlouvy (přičemž tato povinnost – předat ČVOP kódy - byla v této části již dříve podle Smlouvy splněna), či jinak, když již k těmto předmětným telefonním číslům není v právním vztahu s odpůrcem (odpůrce navrhovateli na daných číslech neposkytoval službu elektronických komunikací).

Správní orgán pro dokreslení situace a k námitce odpůrce uvádí, že odpůrce má sice přidělena mobilní telefonní čísla od Českého telekomunikačního úřadu, ale dále s nimi disponuje tak, že je předává svým zákazníkům působícím jak na maloobchodě, tak na velkoobchodě, a na nich jim poskytuje služby elektronických komunikací v souladu s uzavřenou smlouvou. S takto přidělenými čísly mohou konkrétní účastníci (viz § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích) nakládat v souladu s uzavřenou smlouvou, v tomto řešeném případě přejít i k jinému poskytovateli služeb elektronických komunikací za využití institutu přenesení čísla (§ 34 zákona o elektronických komunikacích). Obecně platí, že telefonní čísla se pak „vrátí“ té osobě, které byla přidělena Českým telekomunikačním úřadem (zde odpůrci) v souladu s OOP/10/10.2012-12 podle článku 6 až v případě ukončení poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací na příslušném telefonním čísle, které bylo přeneseno. Podle článku 11 držitelé oprávnění k využívání čísla náleží úhrada poplatku v poměrné výši za každé přenesené číslo, které v příslušném kalendářním roce bylo využíváno jinými poskytovateli, pokud se strany nedohodnou jinak. Uvedené opatření tedy předpokládá, že telefonní čísla na základě jejich přenositelnosti nebudou vždy v užívání té osoby, které byly původně přiděleny Českým telekomunikačním úřadem. Nelze tedy přisvědčit odpůrci, že navrhovatel by nemohl využívat telefonní čísla, pokud byla původně přidělena Českým telekomunikačním úřadem odpůrci.

Dále je třeba konstatovat, že telefonní čísla 725577836, 728130347 a 605511383, ke kterým požadoval navrhovatel zaslat ČVOP kódy, navrhovatel uvedl poprvé až v žádosti o povolení změny návrhu na zahájení řízení. Tato čísla nebyla uvedena ani ve faktuře za listopad 2014 přiložené k původnímu návrhu na zahájení řízení, ani nejsou přímou součástí ujednání ve Smlouvě. Navrhovatel tedy neprokázal Smlouvou ani jiným důkazem, že tato čísla oprávněně užívá, resp. že mu na nich odpůrce poskytuje službu elektronických komunikací a že je tak v současné době oprávněn žádat po odpůrci předání ČVOP kódů k těmto uvedeným telefonním číslům.

S ohledem na výše uvedené nemohl správní orgán v rámci rozhodnutí ve věci vyhovět požadavku navrhovatele z května 2015 na opětovné uložení povinnosti odpůrci předat navrhovateli ČVOP kódy k předmětným telefonním číslům, a to v části za situace, kdy již tato povinnost byla ke stejným telefonním číslům na základě rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 8. 1. 2015 prokazatelně odpůrcem splněna, a v části navrhovatel neprokázal, že je v současné době k těmto předmětným telefonním číslům stále osobou oprávněnou požadovat ČVOP kódy. Tím nastaly důvody pro zamítnutí této části změněného návrhu.

K žádosti navrhovatele na vydání rozhodnutí o určení neplatnosti výpovědi účastnických smluv ze strany odpůrce datované dnem 16. 12. 2014 a doručené navrhovateli dne 17. 12. 2014 správní orgán uvádí následující.

Správní orgán je příslušný i k rozhodování o žádosti o určení právního vztahu, které je zvláštním typem řízení, jak je uvedeno v § 142 správního řádu, neboť je příslušný k rozhodování sporu ve sporném řízení, jak je uvedeno výše.

Aby mohl správní orgán o žádosti na určení právního vztahu rozhodnout, musí být splněny náležitosti uvedené v § 142 správního řádu. V odstavci 1 uvedeného ustanovení je stanovena podmínka, že žadatel (navrhovatel) prokáže, že toto rozhodnutí o určení vzniku, trvání nebo zániku právního vztahu je nezbytné pro uplatnění jeho práv, a v odstavci 2 je pak uvedeno, že správní orgán nevydá rozhodnutí o určení právního vztahu, jestliže může otázku jeho vzniku, trvání nebo zániku řešit v rámci jiného správního řízení.

Tento názor vyplývá i ze závěrů Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu č. 118/2012 ze dne 5. 10. 2012 „Podmínky řízení o určení právního vztahu podle § 142 správního řádu a vztah tohoto typu řízení k řízení spornému podle § 141 správního řádu“. Zde je uvedeno, že podmínky řízení o určení právního vztahu podle § 142 správního řádu jsou obdobné podmínkám podání žaloby podle ustanovení § 80 písm. c) občanského soudního řádu (dále též „o.s.ř.“), a proto lze při interpretaci ustanovení § 142 správního řádu vycházet analogicky z výkladu a právních názorů vyjádřených v judikatuře k o.s.ř. Jedná se např. o rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 23 Cdo 2332/2013, který v právní větě uvedl, že *naléhavý právní zájem o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je dán zejména tam, kde by bez tohoto určení bylo ohroženo právo žalobce, nebo kde by se bez tohoto určení jeho právní postavení stalo nejistým. Žaloba domáhající se určení podle ustanovení § 80 písm. c) o. s. ř., ve znění účinném do 31. prosince 2013, nemůže být zpravidla opodstatněna tam, kde lze žalovat o splnění povinnosti podle ustanovení § 80 písm. b) o. s. ř., ve znění účinném do 31. prosince 2013. Určovací žaloba podle § 80 písm. c) o. s. ř., ve znění účinném do 31. prosince 2013, je preventivního charakteru a má místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy, tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují právě s podmínkou naléhavého právního zájmu; nelze-li v konkrétním případě očekávat, že je určovací žaloba bude plnit, nebude ani naléhavý právní zájem na takovém určení. Přitom příslušné závěry se vážou nejen k žalobě na určení jako takové, ale také k tomu, jakého konkrétního určení se žalobci domáhají.*

Správní orgán při posuzování žádosti navrhovatele na vydání rozhodnutí o určení neplatnosti výpovědi účastnických smluv ze dne 16. 12. 2014 vycházel jak z § 142 správního

řádu, z uvedených závěrů Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu, tak i z ustálené soudní judikatury k § 80 o.s.ř. prezentované např. výše uvedeným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR. Zejména se zabýval otázkou, zda rozhodnout o určení právního vztahu je nezbytné pro uplatnění práv žadatele, nebo stačí, aby danou věc rozhodl správní orgán v jiném řízení jako předběžnou otázku.

Jak správní orgán II. stupně v rozhodnutí o rozkladu uvedl, jde o sporné řízení, tedy nastala podmínka uvedená v § 142 odst. 2 správního řádu, ve kterém je možno otázku případné neplatnosti výpovědi Účastnické smlouvy řešit např. podle § 57 správního řádu jako předběžnou otázku, a nevydat rozhodnutí o určení právního vztahu. Jak vyplývá z předchozí části odůvodnění, není pro rozhodnutí věci tuto otázku jako předběžnou třeba řešit.

Správní orgán se dále zabýval ve smyslu § 142 odst. 1 správního řádu a ustálené judikatury k § 80 o.s.ř. žádostí o určení právního vztahu, tj. o určení neplatnosti podané výpovědi v tom smyslu, zda je či není ohroženo právo navrhovatele nebo jeho právní postavení, a zda je tedy nezbytné rozhodnutím o určení právního vztahu eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v daném právním vztahu, resp. zda je dán naléhavý právní zájem na takovém rozhodnutí, zda toto rozhodnutí může vytvořit pevný základ pro právní vztahy účastníků sporu, či by takové rozhodnutí svými důsledky mohlo předejít budoucím sporům před správním orgánem, nebo zda je třeba posílit tímto rozhodnutím hmotně právní postavení účastníků řízení v dalších jejich právních vztazích.

Správní orgán neshledal na základě vyhodnocení předložených podkladů navrhovatelem a po posouzení daného stavu, že by byl dán naléhavý právní zájem na vydání rozhodnutí o určení a že by takové rozhodnutí svými důsledky mohlo předejít budoucím sporům vedeným před správním orgánem. Rovněž správní orgán v tomto řešeném případě neshledal, že by požadované rozhodnutí odstranilo nejistotu navrhovatele v daném právním vztahu, či by byla jeho práva ohrožena.

K tomuto závěru dospěl správní orgán na i základě prokázané skutečnosti, jak bylo výše uvedeno, a to že navrhovatel již nedisponuje žádnými mobilními telefonními čísly, na nichž by mu mohl odpůrce poskytovat služby elektronických komunikací. (Navrhovatel sám tvrdil, že jeho zákazníci uzavřeli sami na předmětná telefonní čísla nové přímé smluvní vztahy s novými poskytovateli služeb elektronických komunikací).

Podle správního orgánu nebyly naplněny důvody/podmínky pro vydání rozhodnutí o určení podle § 142 odst. 1 správního řádu a ve smyslu výše uvedené ustálené judikatury, tj. nebyl shledán naléhavý právní zájem k tomu, aby správní orgán řešil rozhodnutím otázku určení právního vztahu v podobě platnosti či neplatnosti úkonu výpovědí, ke které mělo údajně dojít dopisem odpůrce ze dne 16. 12. 2014.

Navíc naléhavý právní zájem navrhovatele na vydání takového rozhodnutí ve smyslu výše uvedené právní úpravy a ustáleného právního názoru k problematice žalob na určení právního vztahu nebyl v žádosti o určení právního vztahu navrhovatelem ani tvrzen, tudíž ani prokázán. K tomu správní orgán uvádí, že v řízení o určení právního vztahu leží důkazní břemeno na žadateli, zde na navrhovateli, který musí prokázat, že vydání takového deklaratorního rozhodnutí je nezbytné pro uplatnění jeho práv, tj. že je dán důvod pro vydání rozhodnutí o určení. Takové rozhodnutí o určení by nezabránilo ani předpokládanému budoucímu sporu o náhradě škody, kvůli kterému se navrhovatel, jak sám uvedl, domáhal vydání tohoto rozhodnutí o určení.

Rozhodovat o náhradě škody nepřísluší správnímu orgánu, ale soudu, který je navíc oprávněn posoudit otázku platnosti či neplatnosti výpovědi jako předběžnou otázku v rámci posouzení vzniku nároku na náhradu škody. Správní orgán tak nevidí důvod, aby ve správním řízení samostatně posuzoval existenci či neexistenci právního vztahu, resp. neplatnost výpovědi podané odpůrcem, když by navíc zasahoval svým rozhodnutím do rozhodovací pravomoci soudu v rámci řízení o náhradě škody.

S ohledem na uvedené, kdy správní orgán ani v této části návrhu navrhovatele (o určení právního vztahu) nemohl vyhovět, nastaly důvody pro zamítnutí návrhu i v této části.

Vzhledem k výše uvedenému, správnímu orgánu nezbylo než o celém návrhu navrhovatele rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí, tj. návrh navrhovatele v celém rozsahu zamítnout.

Závěrem správní orgán uvádí, že důvody, pro které byl návrh navrhovatele zamítnut, jsou podle správního orgánu dostatečné pro zamítnutí návrhu v celém rozsahu, proto i z důvodu procesní ekonomie by bylo nadbytečné se podrobně se zabývat dalšími námitkami odpůrce, zvláště za situace, kdy se odpůrce plně ztotožnil se závěry správního orgánu, kterým byl návrh navrhovatele v celém rozsahu zamítnut.

K výroku II., kterým bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení, je třeba uvést, že odpůrce měl ve věci samé plný úspěch, proto by měl podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích vůči procesně neúspěšnému navrhovateli právo, aby mu tento v plném rozsahu nahradil náklady řízení, které účelně vynaložil k uplatňování svého práva. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že odpůrci žádné náklady řízení nevznikly, nemohly mu být správním orgánem přiznány. Proto bylo správním orgánem o nákladech řízení rozhodnuto tak, jak je uvedeno v části II. výroku rozhodnutí a každá strana sporu si tedy nese své náklady, které jí s tímto řízením vznikly.

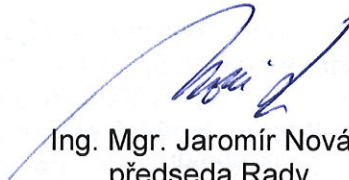
Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. příhrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

"DS"

VYPRÁVENO DNE 23-03-2017 - 2x